

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 3Co/2/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8717208751
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 04. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Šofranková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2019:8717208751.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Šofrankovej a členov senátu JUDr. Gabriely Világiovej a JUDr. Zlaty Simkovej v spore žalobcu: X. U., S.. XX.XX.XXXX, M. Š. XXX/XX, XXX XX V., právne zastúpený JUDr. Igor Šafranko, advokát so sídlom ul. Sov. Hrdinov 163/66, 089 01 Svidník, proti žalovanej: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom Pribinova 5, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598, o zaplatenie sumy 321,34 eura s prísl., o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Poprad zo dňa 11. 09. 2018, č. k. 17Csp/164/2017-147 takto jednohlasne

rozhodol:

- I. Potvrďuje rozsudok.
- II. Stranám sporu náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Poprad (ďalej len „súd prvej inštancie“) napadnutým rozsudkom rozhodol, cit.:

„I. Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi sumu 321,34 eur s 5 %-ným p. a. úrokom z omeškania od 08.11.2017 do zaplatenia, všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. P r i z n á v a žalobcovi voči žalovanej náhradu trov konania v plnom rozsahu, o výške ktorých rozhodne súd uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku“.

2. Vychádzal zo žalobného návrhu, ktorým sa žalobca domáhal voči žalovanému vydania bezdôvodného obohatenia vo výške 321,34 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 321,34 eura od druhého dňa po dni doručenia žaloby žalovanému do zaplatenia. Tiež sa domáhal určenia, že zmluvná podmienka v zmluve o úvere číslo 7202264 zo dňa 29. 02. 2008 uvedená vo všeobecných podmienkach poskytnutia úveru bod 13 o tej časti poplatku, ktorej zodpovedajú 2/3 zahrňujúce náklady na vypracovanie a uzatvorenie zmluvy o úvere spolu so všetkou administratívou s tým spojenou je neprijateľná, pričom v tejto časti už bolo právoplatne rozhodnuté rozsudkom Okresného súdu Poprad zo dňa 01. 12. 2017, č. k 17Csp/164/2017-43 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove zo dňa 07. 06. 2018, č. k. 3Co/43/2018-129.

3. Žalobca odôvodnil svoj nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia tým, že úverovou zmluvou, ktorú súdu predložil mu bol poskytnutý úver vo výške 331,94 eura za poplatok 321,32 eura s tým, že celkovú sumu vo výške 653,28 eura zaplatí žalovanému v 12 splátkach po 54,44 eura. Poplatok z daného úveru predstavuje 96 % navýšenie. Uviedol, že zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 4 ods. 2 písm. d), g), h), i), j), k) zákona o spotrebiteľskom úvere, a to adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo splatnosť, konečnú splatnosť spotrebiteľského úveru, ročnú úrokovú sadzbu, výšku, počet a termíny splátok istiny, úroku a iných poplatkov, ročnú percentuálnu mieru

nákladov a celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, ako aj priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov. Z tohto dôvodu žalobca považuje predmetný úver za bezúročný a bez poplatkov. Z prehľadu splátok žalobcu vyplýva, že titulom predmetnej úverovej zmluvy žalovanému zaplatil celkom sumu 653,28 eura, pričom poslednú splátku vo výške 272,20 eura uhradil 20. 04. 2009.

4. Súd prvej inštancie citujúc ust. § 4 ods. 1, 2, 3 zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch účinné v čase uzavretia zmluvy, § 52 ods. 1, 2, 4, § 53 ods. 1, 4, § 451 ods. 1, § 100 ods. 1, 2, § 107 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, vyhodnotil zmluvný vzťah medzi stranami sporu ako spotrebiteľský a nárok žalobcu v rozsahu žaloby ako dôvodný.

5. Súd prvej inštancie skonštatoval, že predmetná zmluva nespĺňa náležitosti vyžadované v ust. § 4 ods. 2 písm. d), g), h), i), j), k) zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch účinného v čase uzavretia zmluvy, a to adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť, konečnú splatnosť spotrebiteľského úveru, ročnú úrokovú sadzbu, výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, ročnú percentuálnu mieru nákladov, priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov a celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom. Preto takýto úver je potrebné považovať v zmysle § 4 ods. 3 citovaného zákona za bezúročný a bez poplatkov. Žalobca tak mal vrátiť žalovanému len sumu poskytnutého úveru 331,94 eura a keďže zaplatil žalovanému 653,28 eura na strane žalovaného vzniklo bezdôvodné obohatenie vo výške 321,34 eura, ktoré je povinný žalovaný žalobcovi vydať.

6. Ďalej súd prvej inštancie skonštatoval, že žalovaný v konaní vzniesol námietku premlčania uplatneného nároku, na ktorú súd prihliadol a dospel k záveru, že nárok žalobcu nie je premlčaný. V danom prípade dvojiročná subjektívna premlčacia doba neuplynula, keďže žalobca sa o vzniku bezdôvodného obohatenia dozvedel z konzultácie so združením na ochranu spotrebiteľa dňa 27. 03. 2017. Žaloba bola vo veci podaná 25. 08. 2017, teda v dvojiročnej subjektívnej premlčacej dobe. V prípade bezdôvodného obohatenia vzniknutého plnením bez právneho dôvodu je rozhodujúci subjektívny okamih, kedy oprávnený zistí také okolnosti, z ktorých možno vyvodiť, že ide o plnenie bez právneho dôvodu. V súlade s názorom odvolacieho súdu bol súd toho názoru, že neuplynula ani objektívna premlčacia doba, ktorá plynie od realizovaného plnenia. Žalobca plnil poslednú splátku úveru 20. 04. 2009, čo znamená, že 10-ročná objektívna premlčacia doba by uplynula 20. 04. 2019. Pokiaľ žaloba bola podaná 25. 08. 2017, stalo sa tak pred uplynutím 10-ročnej objektívnej premlčacej doby. V súvislosti s 10-ročnou objektívnou premlčacou dobou súd zdôraznil, že žalovaný dlhodobo realizuje veľké množstvo úverov takej povahy, ako je predmetný úver, preto žalovaný si je vedomý v celom rozsahu, akým spôsobom je ustálená výška poplatku v zmluve o úvere. Žalovaný dlhodobo ignoruje právnu úpravu zameranú na ochranu spotrebiteľa tým, že v zmluvách o úvere absentujú obligatórne náležitosti, sú v nich uvádzané neprijateľné zmluvné podmienky, čo nemožno hodnotiť inak ako úmyselné konanie zamerané na získanie bezdôvodného obohatenia bez právneho dôvodu. Podľa súdu prvej inštancie žalobca žalobu o vydanie bezdôvodného obohatenia podal v rámci 2-ročnej subjektívnej premlčacej doby, pretože o bezdôvodnom obohatení sa dozvedel 27. 03. 2017 od Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, kedy bol informovaný o skutočnosti, že zmluva je bezúročná a bez poplatkov a že obsahuje neprijateľné zmluvné podmienky. Žalobca predložil súdu o tejto skutočnosti listinný dôkaz - prehlásenie združenia (č. l. 18 spisu) zo dňa 28. 04. 2017 a žalovaný v tomto smere žiadnym prostriedkom procesnej obrany nespochybnil dátum, ktorý má vplyv na začiatok plynutia subjektívnej premlčacej doby pri uplatnenom nároku.

7. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP. Vzhľadom na úspech žalobcu v konaní v celom rozsahu, priznal žalobcovi voči žalovanému náhradu trov konania s tým, že o výške náhrady trov konania rozhodne súd po právoplatnosti rozsudku uznesením.

8. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalovaný, ktorý navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, alebo aby zmenil rozsudok súdu prvej inštancie tak, že žalobu v celom rozsahu zamietne a prizná žalovanému náhradu trov konania. Odvolateľ namieta dôvody v zmysle ust. § 365 ods. 1 písm. d), f) a h) CSP s tým, že súd prvej inštancie rozsudok nedostatočne odôvodnil, najmä sa nevysporiadal s argumentáciou žalovaného, čím odňal žalovanému možnosť konať pred súdom, na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Žalovaný má za to, že k bezdôvodnému

obohateniu nedošlo a akýkoľvek nárok na jeho vydanie podlieha zákonnej objektívnej a subjektívnej premlčacej lehote. Podľa žalovaného sa požadovaný nárok žalobcu zo zmluvy o úvere číslo 7202264 stal premlčaný v subjektívnej premlčacej lehote v celom rozsahu dňa 20. 04. 2011, nakoľko posledná splátka premlčaná v subjektívnej premlčacej lehote bola uhradená 20. 04. 2009. Žalovaný má za to, že žalobcovi zo zmluvy o úvere subjektívna premlčacia lehota začala plynúť odo dňa 19. 12. 2008, vzhľadom ku skutočnosti, že od 19. 12. 2008 (uhradením istiny vo výške 331,94 eura) mal žalobca vedomosť o bezdôvodnom obohatení, nakoľko žalovanému uhrádzal sumy nad rámec istiny, ktorými sa hradili úroky a poplatky. Zdôraznil, že skutočná vedomosť žalobcu o tom, kto na jeho úkor získal majetkový prospech a v akej výške, predstavuje vedomosť o rozhodujúcich skutkových okolnostiach. Podľa § 2 zákona č. 1/1993 Z. z. o všetkom, čo bolo v Zbierke zákonov uverejnené platí domnienka, že dňom uverejnenia sa stalo známym každému, koho sa to týka, domnienka o znalosti vyhlásených všeobecne záväzných právnych predpisov je nevyvrátiteľná. Vedomosť o obsahu práva je ovládaná zásadou neznalosť práva neospravedlňuje. Znalosť práva sa u jeho adresátov nevyvrátiteľne predpokladá a inak tomu nemôže byť ani v prípade posudzovania jeho znalosti ako východiska pre vedomosť o bezdôvodnom obohatení. Vedomosť o tom, že zmluva neobsahuje požadované údaje, je potrebné na strane žalobcu viazať k okamihu podpisu zmluvy. Podpis predstavuje prejav súhlasu s písomným právnym úkonom. Ako prejav súhlasu logicky zahŕňa aj prejav znalosti obsahu. V prípade tvrdení žalobcu, že sa o bezdôvodnom obohatení dozvedel až po vysvetlení, ktoré mu podalo združenie je účelové. Žalobca sa reálne dozvedel, že na jeho úkor došlo k bezdôvodnému obohateniu dňom, v ktorom zaplatil sumu nad rámec istiny. Pre začiatok plynutia subjektívnej premlčacej doby je rozhodujúci deň, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil. Oprávnený sa dozvie o vzniku bezdôvodného obohatenia a o tom, kto sa na jeho úkor obohatil vtedy, keď skutočne zistí skutkové okolnosti, na základe ktorých môže podať žalobu o vydanie bezdôvodného obohatenia, t. j. nadobudne vedomosť o rozsahu bezdôvodného obohatenia a o osobe obohateného, a to bez ohľadu na to, že sa o týchto skutočnostiach mohol dozvedieť aj skôr. Kedy oprávnený získal informácie o právnej stránke možnosti domáhať sa vydania bezdôvodného obohatenia (napr. o tom, ako môže právne kvalifikovať jeho nárok), nie je pri posudzovaní okamihu začatia plynutia subjektívnej premlčacej doby vôbec relevantné. To znamená, že oprávnený sa dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil, keď získa znalosť tých skutkových okolností, z ktorých je možné vyvodiť zodpovednosť za bezdôvodné obohatenia. Rozhodujúcim pritom je zákon č. 129/2010 Z. z., ktorý upravuje kedy sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Bolo by neprimeranou ochranou práva spotrebiteľa a porušením základnej zásady Civilného sporového poriadku, ktorou je rovnosť strán, pokiaľ by bol začiatok plynutia subjektívnej premlčacej doby posunutý na deň, kedy sa od svojho právneho zástupcu dozvedel, že žalovaný sa na jeho úkor bezdôvodne obohatil. Odvolateľ popiera, že by sa jednalo o úmyselné bezdôvodné obohatenie, poskytuje úvery za účelom dosiahnutia zisku a nie s úmyslom sa bezdôvodne obohatiť. Žalobca nijako skutkovo nepreukázal možnosť uplatnenia 10-ročnej premlčacej lehoty, teda, že by sa žalovaný úmyselne obohatil. Je nesporné, že žalobca sa dozvedel o bezdôvodnom obohatení dňom uhradenia sumy nad rámec istiny podľa nevyvrátiteľnej právnej domnienky uvedenej v § 2 zákona č. 1/1993 Z. z., a teda nárok žalobcu je premlčaný v subjektívnej premlčacej lehote v celom rozsahu.

9. Žalobca sa k odvolaniu žalovaného nevyjadril.

10. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) preskúmal vec spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo podľa zásad uvedených v ust. § 379 - § 381 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné.

11. Súd prvej inštancie vykonal vo veci dokazovanie v potrebnom rozsahu, na základe ktorého správne zistil skutkový stav a vo veci aj správne rozhodol. Skutkové zistenia súdu prvej inštancie zodpovedajú vykonanému dokazovaniu a odôvodnenie rozhodnutia má podklad v zistení skutkového stavu. Na týchto správnych skutkových zisteniach súdu prvej inštancie nič sa nezmenilo ani v štádiu odvolacieho konania, pričom nemožno mať pochybnosti ani o správnosti právneho posúdenia prejednávanej veci súdom prvej inštancie.

12. Odvolací súd so zreteľom na dokazovanie vykonané na súde prvej inštancie nemá pochybnosti o správnosti záverov týkajúcich sa toho, že predmetný úver má spotrebiteľský charakter a žalobca mal postavenie spotrebiteľa. Za týchto okolností pokiaľ je predmetný úver kvalifikovaný ako spotrebiteľský, čo bolo preukázané, správny je záver súdu prvej inštancie o tom, že neuvedenie úrokovej sadzby, ktorá je podstatnou náležitosťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere, má za následok v zmysle § 4 ods.2

zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch zákona záver, že spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za týchto okolností mal žalobca zaplatiť len skutočne použitú čiastku a pokiaľ zaplatil viac, tento rozdiel predstavuje bezdôvodné obohatenie na strane žalovaného, ktoré má vydať.

13. Rozhodnutie súdu prvej inštancie je náležite odôvodnené a ako celok z hľadiska argumentačného i významového spĺňa všetky náležitosti riadneho súdneho rozhodnutia v zmysle § 220 ods. 2 CSP, z čoho vyplýva, že nemožno akceptovať odvolacie námietky žalovaného spočívajúce v tvrdení o odňatí možnosti konať pred súdom a realizovať jeho procesné práva v ďalších štádiách konania so zreteľom na nedostatočné odôvodnenie rozhodnutia súdu prvej inštancie. Súd sa so všetkými podstatnými okolnosťami riadne vypořiadal a dal na ne odpoveď.

14. Podľa § 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka, kto sa úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

15. Bezodôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov (§ 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka).

16. Vo vzťahu k bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru odvolací súd súhlasí s názorom súdu prvej inštancie, že zmluva neobsahuje náležitosti podľa ust. § 4 ods. 2 zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch účinného v čase uzavretia zmluvy, t. j. úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, výšku, počet, termíny splátok istiny, úrokov, iných poplatkov, ročnú percentuálnu mieru nákladov, priemernú hodnotu RPMN a celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, a preto je potrebné takýto úver považovať v zmysle § 4 ods. 3 citovaného zákona za bezúročný a bez poplatkov. Žalobca teda mal žalovanému vrátiť len sumu poskytnutého úveru 331,94 eura a keďže zaplatil 653,28 eura, na strane žalovaného vzniklo bezdôvodné obohatenie vo výške 321,32 eura, ktoré je povinný žalobcovi vydať.

17. Dôvodná nie je ani odvolacia námietka týkajúca sa premlčania uplatneného nároku. V danej právnej veci bezdôvodné obohatenie vzniklo z absencie obligatórnych zákonných náležitostí spotrebiteľskej úverovej zmluvy. Je úplne logické sa domnievať, že spotrebiteľa by asi sotva platili, ak by mali vedomosť, že platiť nemajú. Nie sú však chránení neobmedzenú dobu, ale len kým im neuplynie objektívna premlčacia doba, ktorá začína plynúť bez ohľadu na to, či sa dozvedeli o bezdôvodnom obohatení a o tom kto sa na ich úkor obohatil. Odvolací súd preto zásadne nemôže súhlasiť s názorom žalovaného, že už v čase, kedy došlo k plneniu poslednej splátky (20. 04. 2009) žalobcovi začala plynúť subjektívna premlčacia doba. Zákon pre začatia plynutia subjektívnej premlčacej doby predpokladá to, kedy sa dotknutá osoba dozvedela o bezdôvodnom obohatení a kto ho získal. Nie teda čas od kedy sa dozvedieť mala a mohla, s poukazom na to, že mala poznať právo. Každý je povinný poznať právo, ale nikomu nemožno nanútiť povinnosť, aby to právo vedel aj správne aplikovať. Právny poriadok slova „vedieť, mal a mohol“, pritom obsahuje v iných prípadoch, no na účely začiatku premlčacej doby ich nestanovil.

18. Existuje pre to obava, že nedôsledným výkladom zákonného termínu „dozvie sa“, potiera rozdiel medzi objektívnou a subjektívnou dobou. Najzávažnejšie negatívne následky by nastali v prípade rozumovo menej vyspelých osôb, ktorým by sa nanútila povinnosť poznať aplikáciu práva bez ohľadu na úroveň ich mysle. Inými slovami povedané, nemožno prikázať všetkým bez rozdielu úrovne mysle byť „advokátom“, aj keď ani u advokátov nemožno vylúčiť, že sa o bezdôvodnom obohatení dozvedia až s odstupom času po vykonaní plnenia. Relevanciu má teda to, odkedy sa dotknutá osoba dozvie, že plniť nemala a nie že plnila.

19. Ako vyplýva z početných rozhodnutí súdov, pre začiatok plynutia subjektívnej doby je rozhodujúce poznanie skutkových okolností a nie tak právneho posúdenia, no okolnosti nie zo zmluvy, ale okolnosti z porušenia práva, v danom prípade z bezdôvodného obohatenia (okolnosť, že došlo k porušeniu zákona o výške bezdôvodného obohatenia a príčinnej súvislosti medzi prvými dvoma okolnosťami). Zdá sa, že teda nepostačujú pochybnosti, ale „dozvedenie sa“ o skutkových okolnostiach bezdôvodného obohatenia.

20. Vzhľadom na argumentáciu žalovaného v odvolaní v tom smere, ktoré nadväzujú na dôvody rozhodnutia súdu prvej inštancie v odvolaní napadnutom rozsudku, odvolací súd rovnako ako súd prvej

inštancie poukazuje na to, že právo na vydanie bezdôvodného obohatenia sa premlčuje v objektívnej a subjektívnej premlčacej doby. Občiansky zákonník stanovuje dve premlčacie doby - objektívnu a subjektívnu, ktoré sú navzájom nezávislé a môžu mať odlišný začiatok a koniec plynutia. Práva sa možno účinne domáhať pred súdom v prípade plynutia oboch, teda len v rámci plynutia objektívnej a subjektívnej doby. V prípade, ak sa skončí plynutie niektorej z nich, dôjde k premlčaniu práva, a to aj napriek tomu, že druhá premlčacia doba ešte neuplynula. Subjektívna premlčacia doba je upravená v § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka, je dvojročná a začína plynúť odo dňa, kedy sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa bezdôvodne obohatil. Žalobca v konaní preukázal, že o skutočnosti, že zmluva o úvere je bezúročná a bez poplatkov sa dozvedel od Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS dňa 27. 03. 2017 podľa prehlásenia, kedy bol informovaný o tom, že predmetná zmluva nemá náležitosti predpísané zákonom (č. l. 18 spisu). Iná skutočnosť z predloženého spisu nevyplýva a nepreukázal ju v danom prípade ani žalovaný. Vzhľadom na uvedené subjektívna premlčacia doba začala plynúť od uvedeného dňa, t. j. od 27. 03. 2017 a do podania žaloby na súde (25. 08. 2017) premlčacia doba neuplynula.

21. Objektívna premlčacia doba je upravená v § 107 ods. 2 Občianskeho zákonníka, pričom uvedené ustanovenie rozlišuje objektívnu premlčaciu dobu 3-ročnú a v prípade, ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie upravuje 10-ročnú premlčaciu dobu, ktorá začína plynúť odo dňa, kedy k bezdôvodnému obohateniu došlo. Vo vzťahu k plynutiu objektívne premlčacej doby odvolací súd uvádza, že v danom prípade má za to, že objektívna premlčacia doba je 10-ročná, pretože bezdôvodné obohatenie žalovaného považuje rovnako ako súd prvej inštancie, aj odvolací súd za úmyselné. Je dôvodné preto predpokladať, že žalovaný minimálne vedel, že neuvedením výšky úrokov z úveru, poplatkov priamo v zmluvách o spotrebiteľskom úvere nastane zákonom predpokladaná sankcia t. j. , že veriteľ (žalovaný) nebude môcť od dlžníka (žalobcu) žiadať úrok z úveru a ani iné poplatky a pre prípad, že to tak urobí, bol s uvedenou zákonnou sankciou uzročený (tzv. nepriamy úmysel). Jeho konanie preto nemožno hodnotiť inak ako konanie zamerané na získanie bezdôvodného obohatenia bez právneho dôvodu minimálne s nepriamym úmyslom získať majetkový prospech. V zmysle ust. § 107 ods. 2 Občianskeho zákonníka (porov. tiež rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 7Co/84/2011, tiež rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 2Co/9/2012) zákonodarca pri úmyselnom bezdôvodnom obohatení počítá s 10-ročnou premlčacou dobou, ktorá sa počítá odo dňa, keď k nemu došlo. Pre začiatok plynutia 3-ročnej, prípadne 10-ročnej objektívnej premlčacej doby na uplatnenie práva na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia je rozhodný okamih, kedy bezdôvodné obohatenie skutočne (fakticky) vzniklo. Bezdôvodné obohatenie získaním plnenia bez právneho dôvodu vzniká samotným prijatím plnenia. Vtedy tiež začne plynúť objektívna premlčacia doba (rozhodnutie NS ČR zo dňa 14. 08. 2007, sp. zn. 30Cdo/2758/2006).

22. Na základe uvedeného mal žalovaný na základe zmluvy právo len na vrátenie sumy zodpovedajúcej poskytnutému úveru, prijatím plnenia od žalobcu nad tento rozsah došlo na strane žalovaného k bezdôvodnému obohateniu (plnenie bez právneho dôvodu), ktoré je žalovaný povinný v zmysle ust. § 451 Občianskeho zákonníka žalobcovi vydať.

23. Vzhľadom na vyššie uvedené dôvody odvolací súd rozsudok podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil, vrátane správneho výroku o trovách konania.

24. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 v spojení s ust. § 262 ods. 1 CSP a zásadou úspechu v odvolacom konaní vyplývajúcej z ust. § 255 ods. 1 CSP. Žalobcovi nebol priznaný nárok na náhradu trov odvolacieho konania, lebo z obsahu spisu nevyplýva, aby žalobcovi trovy odvolacieho konania vznikli. Odvolací súd v záujme rozumného usporiadania procesných nárokov strán sporu v súlade s princípom procesnej ekonomie úspešnému žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznal v súlade s čl. 4 ods. 2 v spojení s čl. 17 Základných princípov CSP.

25. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolaťel musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).